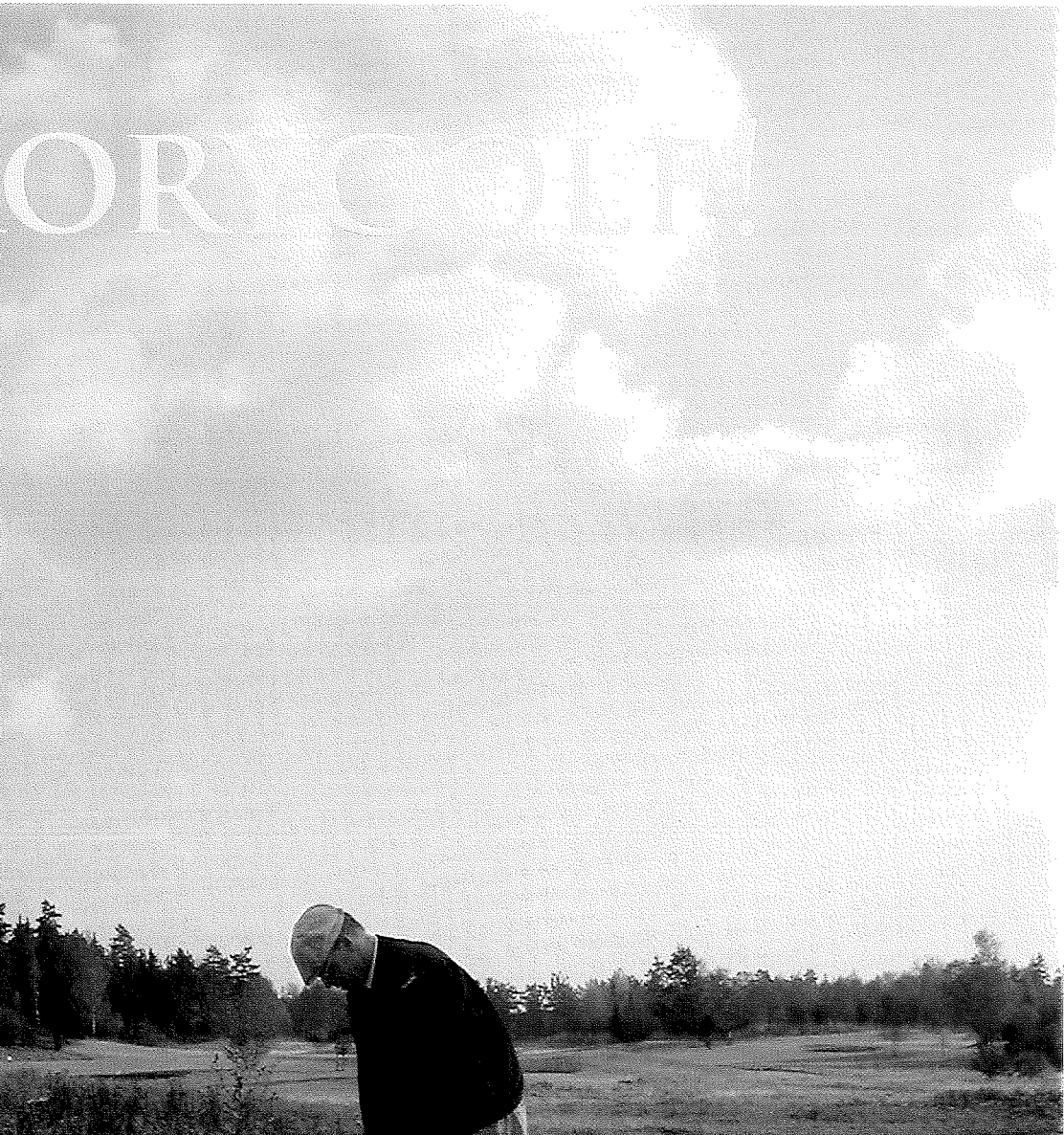

BBLICKEN

KLUBB • NR 4 2005

ORIGOLET

WÄSBY GOLFKLUBB DEN 6 JUNI 2010

Hur ser vår golfklubb ut år 2010? Det är långt till dess, men ändå inte oöverskådligt. De åtgärder vi gör nu kommer att märkas år 2010. Klubbens styrelse håller för närvarande på att titta i kristallkulan. Vi försöker beskriva "önskat läge" om fem år. Det ska sammanfattas i en uppfräschad framtidsvision. Med den förankrad och väl på plats blir det mycket enklare för anställda, entreprenörer och kommitté-ledamöter att fatta beslut som drar åt samma håll.

Så hur ser det ut, då? Jag ska försöka skissa på hur jag skulle vilja uppleva en del av klubben i juni år 2010.

"Man får ta det försiktigt när man svänger in från Vallentunavägen, för man korsar cykelbanan och så här alldeles nedanför backen brukar cyklisterna ha hög fart och inte världens bästa uppsikt. Redan i andra kurvan smyger sig den härliga känslan över en. I skogsdungen bredvid vajar de gamla vackra ekarna i vinden. Det ger en första antydning av den anrika gårdsmiljön.

Vägen in mot parkeringen är lång och rak och lockar många att dra på lite extra, men nuförtiden måste man hålla igen en smula. Det är ofta livlig trafik där. Inte bara bilar, utan även mopeder, cyklar och promenerande. Tack vare cykelvägen från Väsbys och de nya möjligheterna på klubben är det många ungdomar som letar sig hit utan bil.

Alldeles innan man åker in emellan de ståtliga grindstolparna hör man stöj och glam bakom slånärbuskarna till vänster. Det är knattegruppen som tränar golf på det stora övningsområdet som döljer sig där bakom. Tack vare de fyra olika greenerna är det gott om plats för både grupper och enskilda medlemmar.

Väl inne på parkeringen gäller det att hitta en P-plats. Det är inte helt lätt, för klubben har fått ett fantastiskt uppsving de senaste åren. Dels har golfbanans väldigt höga kvalitet till sist blivit lite mer välkänd och dels har klubben fått en hel uppsjö av dragplåster:

Driving rängen har fått rykte om sig att vara en av Stockholmstraktens största och bästa och det är inte ovan-

ligt att varenda en av de 54 mattorna är upptagna.

Restaurangen drivs av en eldsjäl som förutom bra och billig mat lyckats skapa en underbar stämning, tack vare sin härliga entusiasm.

Pay-and-play-banan på Lura-ängarna drar massor av nybörjare och golfnyfikna. Vintertid har den också blivit de golftokigas Mekka, eftersom konstgräsgreenerna gör det spelbart året runt.

Det renoverade gamla boningshuset har återigen blivit ett boningshus. Golfpaketet med övernattning, greenfee och helpension har blivit en dundersuccé. Det är fullbokat resten av säsongen.

Niohålsbanan, med sina fullängdshål, har efter ihärdigt förbättringsarbete nått upp i samma klass som de andra två slingorna. Och eftersom en snabb niohålsrunda passar bättre in

storstadsmänniskans liv, kommer fler och fler hit.

Eftersom golfklubben målmedvetet arbetat vidare med att förädla den gamla genuina gårdsmiljön och den opretentiösa stämningen, är det många som känner sig välkomna till Väsbys Golf. Det underlättar säkert att prisnivån ligger på en lagom nivå för "vanligt" folk. Därför är det alltid liv och rörelse här.

Enda nackdelen är att priserna på spelrätterna skjutit iväg till astronomiska höjder, och att efterfrågan överstiger tillgången flera gånger om. Det går knappt att få tag på en spelrätt längre. Det smidigaste sättet att bli medlem verkar vara att komma in som junior, och sedan följa den mjuka stegvisa övergången till fullbetalande senior, vilken klubben sjösatte för några år sedan."

Är det här en utopi? Kanske. Först och främst är det här min personliga dröm, och inget som en enig styrelse står bakom. Sedan har vi förstås inga möjligheter att få till att detta på bara fem år. Orsaken är att vi har investerat mycket pengar i den nya restaurangen. Det innebär att vi måste ligga lågt med andra större projekt de närmaste åren. Men ge oss några år till, så...

Å andra sidan är den här typen av mål klart realistiska. Det behövs inga gigantiska åthävor för att nå dit. Mycket av arbetet kan vi faktiskt göra med egna resurser, under lågsäsong. Vi har väldigt duktig och engagerad personal, och vi har numera bra maskinell utrustning som vi kommer långt med. Jobbar vi bara envetet vidare i rätt riktning, kommer du, kära medlem, att ha svårt att dölja stoltheten när någon frågar vilken klubb du är medlem i.

Ny handicap?

I år behöver ni inte lämna in några bevis till kansliet beträffande det aktuella handicapet. Allt ska finnas registrerat på golf.se. Om någon inte lyckats med handicapjusteringen i vår terminal eller på golf.se kan vi hjälpa till. Skicka in noteringshäftet till kansliet märkt "HCP-kommittén". Ange namn och Golf-id på noteringshäftet. Ett tips till er som skall ut på golfresa: ta ut ett handicapbevis via golf.se, klicka på Min hcp, vidare till Visa och skriv ut handicapbevis.

Christer Hallestig

Ander Carne

Hej Wäsbygolfare!

Tycker du att det är trist i december-mörkret?

Låt då detta nummer av Nibblicken lysa upp din tillvaro några ögonblick. Vi har matat på bland annat med lite träningstips, med vår ordförandes visioner och "Zackes" underfundigheter.

Det finns ett och annat julklappstips, lite att läsa, när du ledsnat på julsånger från kors och tvärs. Kika in i en servicebuss på Europatouren, läs och lär av US Open-vinnaren Michael Campbell eller, du som är dam, lös regel frågan och bli lycklig ägare till Annikas nya bok. Dröm dig tillbaka till

en persiljegrön fairway, med en vacker, gullvive-bevuxen ruff.

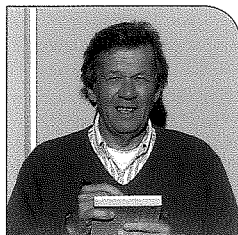
Nja, nu gick jag för långt. Men läs Ninnas inspirerande beskrivning av våra golfrum.

Och så syns vi i april, på städdagarna, alldeles inna golfen, den ljuvliga, slår ut igen.

Som vanligt kan du nå oss på epost: pg.lundberg@tele2.se

God jul och Gott Nytt År!

PG Lundberg

Tack för den här tiden, José!

Vår "gamla" krögare José Razola har tackat för sig och avslutat sin restaurangverksamhet på Wäsby Golf. José valde att inte komma in med ett anbud i den pågående upphandlingsprocessen av krögare till nya restaurangen. Vi tackar José för de gagna åren, och för många goda och livgivande måltider och önskar lycka till i seglatsen in i framtiden. För vad vi förstått är med det stor sannolikhet en segelbåt inblandad där....

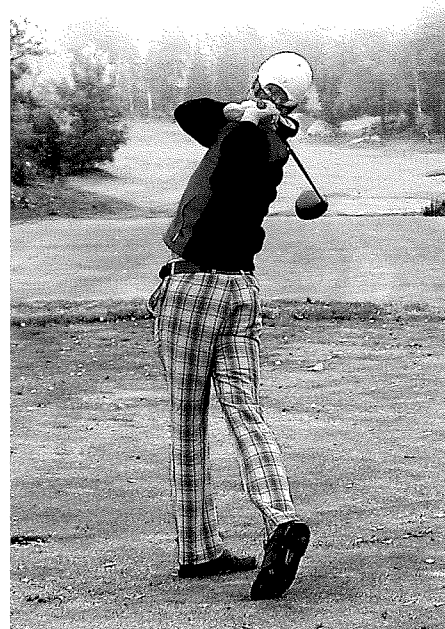
Anders Carne

En julklapp med drag i!

**Personligt årskort på vagnhyra – bara 300:–
Obegränsat antal rundor,
visa bara ditt kort och dra se'n.
Ring Micke 0708-584194**

- 4 KLUBBCHEFEN
"Ovanligt lång säsong"
- 5 BANCHEFEN
"Vårda banan"
- 6 PRO MICKES SIDA
Om vinterträning
- 6 HICKORYGOLF
En upplevelse från förr
- 8 INSIDE
Från tourbussen
- 10 FRÅN RUFFEN
Ska vi ha 12-hålsbanor?
- 12 RESAN
Skottland för modiga
- 15 MILJÖ
Naturliga rum

Med dessa rader vill jag tacka för golfsäsongen 2005. En säsong som varit ovanligt lång och samtidigt händelserik. Redan den 8 april öppnades hålen 1-9 med ordinarie greener och tees.

I skrivande stund, drygt 7 månader senare, är samtliga 27 hål öppna med ordinarie greener och tees.

Vem har sagt att golf är en säsongssport?

Samtliga golfspelare i Sverige och vi

som arbetar i reception eller på kansliet har märkt av en rad förändringar under året. Golf-id och medlemskortet i plast har blivit vår nya legitimation. Vi registrerar och ändrar själva vårt hcp, antingen i golfterminalen på aktuell klubb eller via golf.se.

Golf.se kommer att bli den centrala funktionen för Sveriges golfspelare. Där kommer vi själva att aktivera en rad tjänster så som:

Hcp-förändringar

**Internetbokning av starttider
Anmälan till tävlingar
Intyg vid utlandsresa
Anmälan om HIO med mera**

Tyvärr känns det som vi drunknar i regelverk och administration och ibland glömmar bort det allra viktigaste, glädjen att få spela golf.

Ett stort tack för den gångna säsongen och hjärtligt välkomna till en ny spännande golfsäsong 2006.

Thomas Nilsson

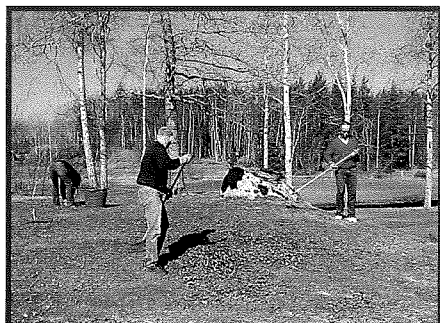

Foto: Helena Svensson

Städdagar 2006

Lör-Sön 8-9/4

Lör 22/4

Samling kl. 09.00

Vill du ersätta Cissi i receptionen?

Är du eller känner du någon som är intresserad att hjälpa oss med följande arbetsuppgift?

Under perioden maj-oktober söker vi hel/deltidsanställd personal i receptionen, som ska verka för god service för våra medlemmar och gäster. Den vi söker är serviceinriktad och ordningsam. Intresserad?

För ytterligare information om tjänsten kontakta Thomas Nilsson, tel. 08-514 103 32.

Ansökan med meritförteckning sändes senast den 28 februari 2006 till: Wäsby Golf AB, Box 2017, 194 02 Upplands Väsby.

Laga nedslagsmärken!

Först av allt ett stort tack för en lång och trevlig säsong.

När det här skrivs är banorna preparerade för vintern och vi håller öppet för spel så länge vädret tillåter. Därefter brukar en och annan skidåkare besöka oss.

Vi kommer även i vinter att hålla vinterslingan öppen, en alternativ 9-hållslinga med en flagga ute i fairway som green.

Den varma hösten har inneburit en mängd saker som medför att banan hållit en ganska bra kvalitet även så här sent på året. Vi är nu framme i mitten av november och klipper för dagen våra greener. Ganska exakt en månad senare än vi normalt slutar klippa.

Det varma klimatet har säkert uppskattats av alla golfälskare med goda förutsättningar för bra golf även sent på året.

Gynnar skadesvamparna

Allt är dock inte bara positivt. Gräset behöver ställa om till vintern, från tillväxt till att lagra kolhydrater. Den lagrade näringen använder sen gräset som levebröd under vintern.

Varmt klimatet i kombination med hög fuktighet gynnar även skadesvamparna. Alla som spelat under hösten har säkert sett de bruna fläckar som uppstår på våra kortklippta gräsytor. Fläckarna är spår av svamp som lever av vårt gräs.

Ett motmedel är den avdaggning som vi gör på morgonen. Många har säkert varit förbryllade över slangen som vi drar över gräsytorerna med hjälp av truckar. Slangen bryter ytspänningen i dagen och vi får en snabbare upptorkning och mindre angrepp. En höst som denna hjälper det dock inte ända fram.

Av kostnadsskäl är det endast på våra greener som vi, utöver avdaggning, använder kemiska medel mot skadesvamparna.

Banan svarar på åtgärderna

På hösten syns en mängd med små jordhögar på våra fairways och en del foregreens. Det är maskarna som lämnat ett visitkort efter sig. Det här fenomenet sker året om men under den varma perioden ser vi inte lämningarna lika tydligt.

Säsongen i övrigt har varit intensiv med hög tillväxt och mycket spel. Positivt är att banan mer och mer svarar på våra skötselåtgärder och vi håller högre kvalitet under längre perioder. Klipphöjderna på våra greener har överlag varit mycket lägre än något tidigare år.

En annan mycket viktig och positiv sak är att vi trots ökat spel i stort sett varit förskonade från spel mot personal. Ett stort tack till alla medlemmar som tagit tag i den delen.

Den enda smolken i bägaren är hur vi ska lyckas få alla som spelar att bli bättre i vården av banan.

Olagade nedslagsmärken, uppslagen torv och det nya för i år, okrattade bunkrar, får mig att fundera. Varför blir det bara sämre och sämre på det här området? Är vi för stressade när vi spelar vår runda? Är kravet på snabbare spel en faktor? Eller är vi för upptagna med vårt eget i dag? Klarar vi inte av att lämna banan i samma skick efter oss som när vi själva spelade?

Lagat märke läker på ett dygn

Jag vet inte, men återigen: ett lagat nedslagsmärke läker under ett dygn, ett olagat nedslagsmärke kan ta allt från en vecka till flera innan det är borta. Är det inte värt att laga nedslagsmärken man hittar oavsett om det är kvar sedan tidigare? Vad tycker ni?

När det gäller framtiden ser det riktigt bra ut.

Vi kommer nästa säsong att gå över till singelklippning av våra greener för att öka kvaliteten ytterligare. Singelklippning innebär att man går med klipparen över green. Nu är det inte just att man går och klipper som gör att vi får ett bättre resultat utan själva kipparen i sig. En singelklippare har till skillnad mot dagens trippelklippare (åkmaskinen) kortare avstånd mellan bak- och framrulle vilket gör att klippcylindern kommer åt gräsytan bättre. På singelklipparen sitter även en vals som vältrar ytan vilket medför att man vid varje klippning ökar på greenernas jämnhet och får lite bättre bollrull.

Vi tar ett steg framåt när det gäller greenskötsel.

Vidare har styrelsen bestämt att våra dammar behöver en ökad skötsel. Investeringen av en egen "båt" för dammrensning innebär att vi oftare och mer kontinuerlig kommer kunna rensa våra dammar från oönskad vegetation.

Massor att utveckla

När det gäller banutveckling finns det massor att göra. En golfbana blir väl aldrig färdig men vi ska kommande säsong likt denna försök ligga lågt med åtgärder som stör spelet. En fortsatt upprepning av skogsbryn från sly samt underhåll av diken och dräneringar kommer ligga som fokus.

Vi har även under våren ett spännande arbete med att lägga den sista finishen på vår range och samtidigt med detta ska vi försöka få lite stil på infartsväg, parkering och dess kringtytor.

Även markarbeten kring den nya restaurangen ligger i klubbens regi.

Avslutningsvis till en ständigt återkommande fråga: Vad gör vi på vintern?

Vintern är inte så lång för oss som arbetar på golfbanan som när man väntar på en ny spelsäsong. Fram till första veckorna i december arbetar vi med gräsytorerna på banan.

Allt banmaterial som vi använder tar vi in för tvätt och översyn.

Mellan lucia och trettondagen har vi helt stängt och tar ut ledighet.

Därefter börjar skogsarbetena under januari-februari. Samtidigt har vi service av hela maskinparken.

När vi är framme i mars börjar uppstarten av nästa säsong.

Det är verksamhet året om, alltid något som måste fixas.

Det vi alla ska hålla tummarna för nu är att kylan kommer före snön så att gräset hinner härda in. Med en bra övervintring ser det lovande ut för nästa år.

Väl mött nästa säsong!

Pär Himberg med personal

Träna i vinter!

Äntligen en ny säsong brukar vi säga på våren. Äntligen är säsongen slut känns det som vi vill säga nu. Den långa hösten ställer nämligen till det lite för oss som jobbar med shop och utbildning.

Samtidigt som vi vill ha service och öppet när ni medlemmar spelar har vi andra "vinteraktiviteter" inplanerade. Vi har våra inköpmässor där vi köper in utrustning till nästa säsong, som det är nu hamnar dom i säsong och inte efter. När ska höstresan ligga när säsongen här hemma blir så här lång? Det känns konstigt att komma hem och spela på en fin bana efter att ha "avslutat" säsongen utomlands.

Redan under sommaren planerar vi vårens resa. Efter den ligger öppning av rangen, leverans av dom nya bollarna (ja, det kommer NYA Callawaybollar på rangen även nästa år) och varorna till shopen. Blir det en tidig vår nästa år också? Det blir svårare och svårare att planera säsongen och vintern blir kortare och kortare. Vad har vi för säsong om 5 eller 10 år? Den som är med får se.

Glöm inte resorna!

Glöm inte vinterns resor. I februari åker vi till Sydafrika, i mars blir det spelresa till Portugal med Micke samt golfskola med Hans, också i Portugal.

Förutom resorna med klubbens medlemmar blir det lektioner inomhus i vinter. Jag kommer att hålla till i Stockholms Golfhall, den fräschaste hallen med en intressant inriktning. Dom har bara launchmonitors (simulatorer) där en dator ger dig all information du önskar, ibland lite till.

Det blir ett nytt sätt att instruera där vi konkret ser alla förändringar i bollbanan.

Där finns dessutom "Easy Swing", ett

företag som provar ut klubbor åt många av landets elitspelare. Vill ni ha lektioner eller hjälp med utprovning ring undertecknad eller direkt till hallen och säg att ni kommer från Wäsby.

Vill ni inte åka in till stan utan träna som vanligt kan vi komma till Rosenkälla eller någon av dom andra hallarna och hjälpa er med lektioner där. Då ringer ni direkt till mig eller Hans.

Hur kan ni hålla golfen i trim under vintern? Förutom golfresor och träning inomhus så gäller det att hålla kroppen igång. Att gå på gym och träna styrka, stretcha och kanske köra lite yoga eller spinning gör mer än Du tror för sving och slaglängd. Exempel på andra aktiviteter som gynnar golfen är långa promenader, långfärdsskridskor och skidor.

Titta på TV - och slå kortare

Annat som faktiskt kan förbättra golfen är att läsa golfböcker, inte bara instruktion för det kan faktiskt röra till det om det blir för mycket. Läs gärna om hur banor designas. En banarkitekt sade till mig en gång att "min uppgift är att lura golfare att försöka göra saker som de varken klarar eller har nytta av". Tänk efter, tjänar du något på att gena över doglegen eller blir det bättre av att driva över bunkern? Titta på golfen på TV i vinter, det är inte alltid toppspelarna tar drivern och slår så mycket dom orkar. Ibland lönar det sig att spela med en kortare klubba för att få ett bättre inspelsläge.

Ha en kanonvinter med eller utan träning. Se bara till att vara laddad när våren kommer.

Vill ni ha lektioner eller något från shopen? Ring! Micke 0708-584194, Hans 0733-350950.

Michael Lundbäck

EN UPP

Mashie. Smaka på det. Mashie. Det smakar av maräng och jordgubbar, när jag låter det rulla runt i munnen. Och bulger, det kliar i gommen som av en väl lagrad getost.

Nu är det varken det ena eller det andra utan det är de romantiska namn som golfklubbarna hade förr i tiden, långt innan trampolineffekt och kompositmaterial.

Mashie motsvaras i dag av en järnfemla och bulger var en driver. Andra namn på klubbarna var brassie, baffy, cleek och nibblich.

Materialet var trä och innan Robert Forgan introducerade hickoryskaftet användes ask, hassel, greenheartträd och till och med citronträd. Hickoryn blev tack vare sin hållbarhet och den rätlinjighet som ådrorna hade det mest använda. Klubbarna höll helt enkelt längre.

Klubbhuvudet gjordes också i en mängd olika material, som körsbär, bok och päronträ, med inläggningar som skulle stå emot kraften i bollträffen. De mest exklusiva klubbarna hade en "sweetspot" av elfenben! Så småningom blev persimmonträ det dominerande träslaget.

Yrket gick i arv

De som gjorde klubbarna och som man kanske skulle skänka en tacksamhetens tanke var från början pilbågemakare, träsvavare och snickare, naturligtvis. Alla klubbor var handgjorda och yrket gick i arv generation efter generation. Klubbmakarna, sådana som Willie Park, Tom Morris och Simon Cossar, var ofta också duktiga spelare, banskötare eller tränare.

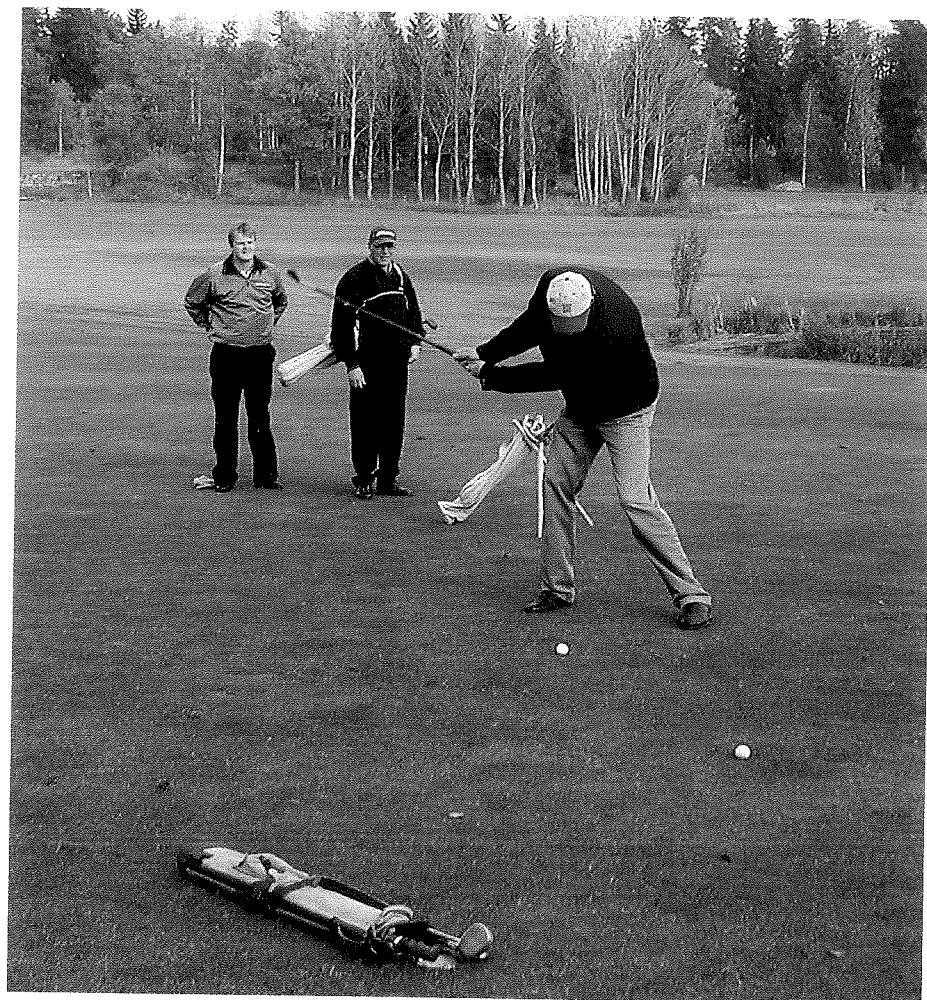
I dag finns möjligheten att få känna på hur det var att spela med en brassie och ett gäng hängivna golfare provade lyckan med Hickorygolf, som det kallas, i mitten av oktober, när trädens löv brann i ljuva färger och luften var hög och klar.

"Jag slår längre än jag trodde med dom här klubbarna", säger klubbchefen Thomas Nilsson något förvånat. "Spelmässigt är dom riktigt bra".

"Kanske Custom Fitting är övervärderat", säger Micke Lundbäck, klubben pro, ironiskt småleende. "Det går ju alldeles utmärkt att spela med hickoryskaft".

(Nu hör det till historien att Micke vann den improviserade tävlingen och

LEVELSE FRÅN FÖRR

Bengt Norén visar att det inte är stil eller utrustning som är avgörande för framgång.

kan kosta på sig en sådan kommentar, i sann golfmobbaranda. Ni vet hur det är, finns det roligare än att spöa sina kompisar?)

Brinner för golfens historia

Mannen som gör detta möjligt heter Owe Werner och brinner för golfens historia och hickoryspel. Som liten gick han caddie på Kevinge, bland annat för prins Bertil och Sigvard Bernadotte. Men intresset för spel med gamla klub-

bor är cirka tre år gammalt, då en egen runda med mashies och brassies tände intresset på allvar.

"Jag köper klubbor via auktioner, bland annat på internet och de flesta kommer från Storbritannien och USA", svarar han på min fråga hur han får tag på så här gamla klubbor. För han har en mängd uppsättningar. Intresset blev också en affärsidé, när han upptäckte vilken njutning och glädje de flesta upplevde vid spel med hickoryklubbor.

Om klubbors utveckling

Stålskaften fanns redan i början av 1900-talet men det var inte förrän 1929 som Royal & Ancient tillät att stålskaft användes. Detta öppnade också för massproduktion, då kom också numrering av klubborna i stället för de roman-

tiska namn som fanns tidigare. På den här tiden kunde man också ha upp till 20 klubbor i bagen.

1938 bestämde USGA och ett år senare R&A att 14 klubbor var det maximala antalet.

I dag kan man alltså hyra klubbor, som företag eller som privatpersoner, och köra sin egen tävling.

Klubborna är från tiden 1910–20 och behöver ofta restaureras innan de kan tas i spel. Owe är noggrann med att göra dem så lika originalen som möjligt. Greppen skärs och lindas i sämskskinn, precis som förr i tiden.

Dagens bollar sliter för hårt

Bollarna däremot är av dagens datum men de måste vara av de mjukare modellerna, typ Titleist pro-V1. Hårdare bollar sliter för hårt på materialet och de gamla guttaperkabollarna är svårtillgängliga och de repliker som finns är väldigt dyra. Dessutom går de bollarna i dag kortare än vad den tidens bollar gjorde.

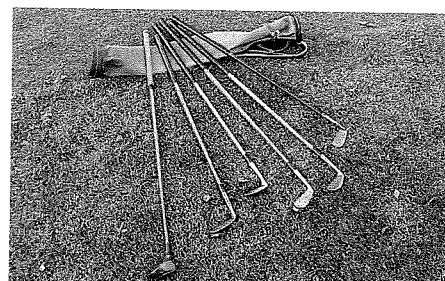
"Det finns ju också samlarvärde i de här gamla klubborna", säger Owe. På en auktion alldeles nyligen gick en putter, gjord av Tom Morris, för 70 000 pund, alltså runt en miljon svenska kronor. "Den kanske man inte spelar med", fortsätter han, "utan den har man på väggen eller i ett bankfack".

Det spelas också ett svenskt mästerskap i hickorygolf. Det anordnas av Golfhistoriska Sällskapet och det lockar 50 till 60 man, som spelar i tidsenlig klädsel. Så var det också på Wäsby. Några av spelarna kom i knickers eller i äppelknyckarbrallor, som dom mera populärt kallas. Kepsarna ser ut som landningsplattformar för helikoptrar och västarna antyder att det här har varit en herremanssport.

"Hickorygolf en upplevelse"

"Att spela hickorygolf", säger Owe, "gör att åtminstone jag får lite perspektiv på golfen. Det är inte bara scoren som räknas, utan det är också en upplevelse, en upplevelse som man kanske inte får i dag, när vardagsstressen gärna hänger med ut på golfbanan".

Text och foto: PG Lundberg

"De känner skillnad på

Paul Monks fixar en ny klubba på mindre än en kvart.

Här kan jag bygga en klubba på tre minuter, säger Paul Monks och ser nöjd ut. Det som tar längst tid är att få ett nytt grepp att torka och har jag inte ett färdigt skaft med grepp, så tar det drygt 15 minuter att få fram en ny klubba.

Mannen med dessa färdigheter och denna imponerande snabbhet är Head Technician på Europatouren för Callaway och vi står mitt i hans kungadöme, tourbussen. Det är en imponerande trailer, dagen till ära med lite softad belysning och lite diskret musik som kommer från sitthörnan i andra ändan av bussen. Det är här som alla Callawaysponsrade spelare har möjlighet att justera och bygga sina klubbor inför varje tävling.

Loftmätare för en kvarts miljon

Egentligen är tourbussen "bara" en rullande klubbverkstad men den är ändå imponerande. Här finns verktyg och maskiner som kan kapa, svetsa och fräsa, precisionsinstrument som mäter och väger, allt det som behövs helt enkelt. Och det är med viss stolthet Paul visar upp dyrgripen, ett instrument för dryga kvartsmiljonen, som används för att mäta klubbornas loft.

"Du vet", säger han, "de här killarna känner skillnad på en halv grad".

När jag tittar på inredningen i bussen och ser alla skaft (drygt 400 varianter), alla maskiner och alla lådor fyllda med klubbhuvuden och grepp av olika slag förstår jag hur viktigt Callaway tycker

Så resonerar en mästare om sin

"Inför US Open ägnade jag mycket tid åt att få mina klubbor vässade och finstämda. Jag gick tillbaka till Callaway golf därför att jag kände att utrustningens kvalitet och kombinationen av HX Tour-bollen, den nya FT-3-drivern och X-tour-järnen verkligen passar mitt spel. Det här har jag i bagen nu:

Driver: Big Bertha Fusion FT-3, 9,5 grader, med Fujikura Speeder 757 S skaft.

Jag bytte till denna nya driver för Johnnie Walker-tävlingen i Kina och efter nio veckor hade min statistik förbättrats dramatiskt, både vad gällde längd och fairwayträffar. Det var så

stor förändring att jag inte trodde det var sant men det finns där, i svart på vitt.

Så under US Open på Pinehurst kände jag mig verkligen bekväm på varenda tee. Jag har en neutral viktfordelning på min FT-3. Jag är en känslospelare och jag vill kunna jobba med bollen på flera olika sätt, inte vara bunden till bara en bollbana. Jag vill inte heller bli för tekniskt orienterad med min utrustning. Så länge min driver går långt och rakt är jag lycklig. På Pinehurst var jag rak från varenda tee, vilket gjorde att jag kunde vara mer aggressiv och välja en hel del tigerlines.

Fairway Woods: Original Steelhead 3, med RCH90 Strong skaft.

Det här är en fantastisk fairwayklubba. Jag kan slå dem från vilket läge som helst, även i ruff. Jag kan också använda den för chippar runt green. Man kan inte begära mer av en klubba.

Järn: X-Tour Irons, 2-9 med Dynamic Gold X100 skaft.

Så fort jag hade testat dessa järnklubbor, åkte dom ner i bagen. Jag gillar speciellt den lite bredare sulan som verkligen passar min något branta angreppsvinkel mot bollen. På vissa klubbor är sulan för smal och klubban gräver ner sig i marken. Jag

en halv grad"

det är att vårda den investering, som en märkesspelare är. Spelaren är ju inte bara en spelare, han/hon är ju också ett marknadsföringsverktyg.

"De är också produktutvecklare", säger Paul. "Det är klart att jag och vi lyssnar på deras synpunkter, inte bara när det gäller deras skraddarsydda klubbor utan den återföringen använder vi oss av när vi gör klubbor och bollar för den allmänna marknaden, alltså för dig och dina kompisar".

Inspiration uppifrån

Callaway hämtar inspiration från annat håll också. Bara för att utveckla sina senaste bollmodeller anställde Callaway toppingenjörer från Nasa och Boeing, för att få den senaste kunskapen inom aerodynamik.

Kan ett lygplan slicka? frågar jag.

"Nä, men genom att förstår aerodynamiken kan vi nå optimal effekt mellan våra klubbor och våra bollar", säger Paul Monks och skrattar.

Han berättar vidare att de flesta spelarna nöjer sig med ett set av järnklubborna. Det setet, väl utprovat vad gäller skaft, lie och grepp, används ofta hela säsongen. Det är annorlunda med wedgarna. De byts oftare och oftast är det av slitageskäl, eftersom det är de klubborna som de flesta tränar mest med. Det går åt ungefär tre uppsättningar wedgar per säsong. De allra flesta har också sina speciella favoriter och det är väldigt viktigt att gradtalet stämmer.

Träklubbarna, om de nu ska kallas så

numera, byts däremot rätt ofta, ibland inför varje tävling. Spelaren kan vilja ha ett annorlunda skaft eller en annorlunda viktning i klubbhuvudet för att just den banan är lättare att spela med draw. Vad gäller fairwaywoods är resonemanget likartat. Det skiljer mellan loftningen, bland annat beroende på hur par femmorna ser ut, ibland måste även dessa spelare premiera längd och välja en mindre loftad klubba för att få sina eaglechanser.

I bussen står också bagar fulla med redan iordninggjorda klubbor, så att

spelaren kan testa under sina inspelningsvarv.

Just nu är det den nya drivern, FT-3, som är hetast och Callaway har fyra majorsegrare under 2005 med den klubbarna, två av Annika Sörenstam och en vardera för Phil Mickelson och Michael Campbell. Klubbarna, som sägs lösa både hook- och slice-problem, har hjälpt Annika att öka i genomsnitt 13 yards på sina drivar, utan att hon försämrat sina fairwayträffar.

När Paul visar vad klubbarna är gjord av ser det lite ynkligt ut, ett skal och några blybitar. Men det är märkvärdigare än så. Materialen är de allra senaste, med titanium och ultralätt grafit, som de viktigaste ingredienserna. Möjligheten att vikta klubbhuvudet på olika sätt gör att klubbarna ska passa såväl elitspelaren som söndagsgolfaren, från den värste hookaren till den ursinnigaste slicaren och alla däremellan. Och det är klart, om man som Callaway lägger ner dryga 300 miljoner kronor på forskning, så måste man ju komma med produkter som har möjlighet att ta stora andelar på den globala marknaden. Deras slogan är ju "Enjoy the Game".

...och så var det puttingen

Men det är inte bara långklubborna som fixas i bussen. Minst lika viktiga är spelarnas putters. Dom allra flesta har 8-10 putters som dom alternerar mellan. Greenerna är så pass olika på de olika banorna, att känslan för fart avgör vilken putter som får följa med i bagen.

Och du själv, frågar jag, hinner du någonsin spela själv?

"Jo", säger Paul, "det händer, även om det oftast är långa arbetsdagar här i bussen. Ibland hinner vi spela små turneringar och dom killar som då lämnat sin utrustning utan uppsikt, och alltför nära mig kan så småningom upptäcka att dom har fem järnsjuor i bagen".

Då förstår jag att det här är en kille att hålla sig väl med.

Text och foto: PG Lundberg

utrustning

behöver en del bounce så att jag kommer igenom slaget ordentligt. Jag känner mig verkligen säker med mina X-tours och kan jobba med både fade och draw.

Wedgar: Callaway Forged Plus, 48, 54 och 58 grader.

Bara bra klubbor.

Putter: Odyssey White Hot 6.

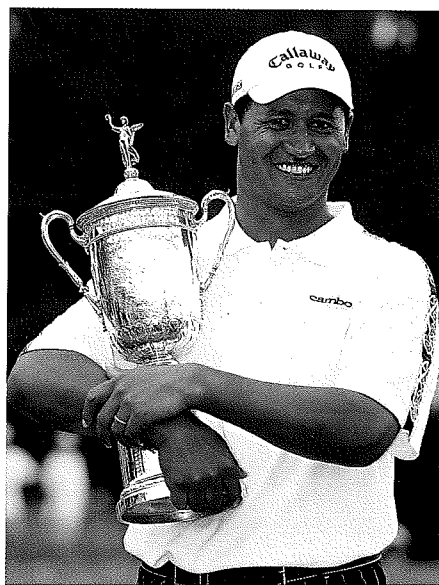
På US Open-greener handlar det om att ha kontroll över hastigheten, hela tiden. Du kan inte tappa koncentrationen för en sekund. Inlägget i putterns klubbhuvud gav mig den exakta känslan för greenerna. Dessutom är det en snygg putter och jag behöver en putter

som inspirerar och ger mig självförtroende. Odyssey-puttern ger mig båda delarna.

Boll: HX Tour.

Jag har nyligen provat HX Tour 56-bollen under träning men jag tycker att HX Tour passar mitt spel bättre. Min typ av swing skapar mycket spinn i bollen och det ännu tunnare skalet på HX Tour 56 gav mig för mycket spinn. Den vanliga HX Tour-bollen ger mig både distans och känsla, även runt och på green. Det är en pålitlig boll under alla förhållanden och det är oerhört viktigt för mitt spel."

Michael Campbell

URSÄKTA, VAD ÄR

Tiden är en lustig konstant. Den hoppar in i klockan, som tickar på, allt vad den kan. Enda gången vi rör på tiden är en dag på våren, då vi flyttar fram klockan en timme, eller var det tillbaka?

Världens starkaste man kan stanna ett expresståg genom att dra ett rep, men tiden rör han inte på. Jag vet inte vem som uppfann tiden. Hur som helst är det inte någon som jag skulle rösta på. Hjulet är en överlägsen uppfinning, eller bärbagen med dubbla remmar.

Så fort vi har gott om tid rinner den iväg och vi får bråttom. Det är det jag inte tycker om och därför skulle jag förorda att vi snart går tillbaka till att bygga golfbanor över 12 hål. Vi kan lätt fylla en 12-hålsrond med många intressanta slag. Vi hinner både vinna, eller förlora, matchen och det hela tar högst två timmar i anspråk.

Nyligen hörde jag hur två föräldrar resonerade. De hade just tagit upp golfen igen, efter det att barnen vuxit färdigt. Men så dök ett sladdbarn upp och diskussionen gällde vem av dem som skulle sluta spela. Att lägga så många timmar på golf över helger, när barnet behöver åtminstone en förälder, var lika själviskt som hänsynslöst.

De slutade båda men hade kanske kunnat fortsätta om de haft en 12-hålsbana tillgänglig. Vissa dagar hade det räckt med 6 hål och barnet hade växt upp till att bli en trygg medborgare.

Den mest omtalade 12-hålsbanan är Prestwick i Skottland där man spelade The Open Championship för första gången 1860. Banan har sedan dess visserligen byggts ut till 18 hål, men några av de ursprungliga hålen är fortfarande i bruk. Ett är det femte, ett blint par 3-hål, som kan skrämra vettet ur vem som helst, eller det berömda 17:e, Alperna. Med dagens utrustning kan det vara en bra drive, följd av en järnåtta över en sanddyn som påminner om de stora bergsmassiven. År 1860 krävdes ett annat artilleri.

Skotten Willy Park Sr vann det första mästerskapet, som avgjordes efter 36 hål, på 174 slag, 30 över par. The Open Championship spelades sedan på Prestwicks 12 hål till och med 1872, för att därefter flyttas runt till några andra banor. Formatet att spela 36 hål gällde

Foto: Bertil Ericson/Pressens Bild

fram till 1891. (Sista gången Prestwick stod som värd för The Open var 1925. Banan visade sig var för liten för publiken. När åskådare skulle hoppa över en av bäckarna för att följa segraren, amerikanen Jim Barnes, hamnade många i vattnet och ännu fler bröt armar och ben.)

År 1892 gick mästerskapet för första gången på Muirfield och över 72 hål. I år är vi för övrigt tillbaka på Muirfield, den första moderna linksbanan. Att den är "links" betyder att den ligger på länken mellan hav och land, på sandjord mellan dyner och klitter. Att den är modern innebär att spelarna återkommer till klubbhuset efter 9 hål. De

gamla banorna utmed havet spelades långt bort från klubbhuset, för att sedan lyckligtvis återkomma. Det är därför vi talar om de första 9 hålen som ut, de sista som in.

Under många år fanns banor med varierande antal hål. I Wales kunde en bana ha 13 hål, i Montrose i Skottland 25, St Andrews 22, Viken i Helsingborg eller Royal Worlington i England 9. Hook presenterade den genialiska lösningen med en 6-hålsbana. Tre av hålen löpte utmed sjön, oerhört spännande. Redan 1943 erbjöd Hook kurser för nybörjare, som betalade en krona om dagen, de första 14 dagarna.

År 1764 ändrade man riktning och

KLOCKKAN?

sträckning på den gamla banan i St Andrews. Den nya banan kom att spelas motsols och samtidigt tog man bort fyra hål. Av den ursprungliga 22-hålsbanan blev det 18. I slutet av 1800-talet hade St Andrews blivit tongivande inom spelet, så 18 hål fick gälla.

Det behövde inte alls ha blivit så och egentligen hade det varit roligare om banorna fått det antal hål som bäst passat i terrängen. Vi har alla samma förutsättningar när vi spelar en bana och vad har det då för betydelse om ronden tar slut efter 12, 17 eller 23 hål? Det tycks vara så, att människan rättar in sig av sig själv och skapar egna mallar. Varför då allt prat om frihet och det härliga med att tänja gränser?

La Coruña, en gammal stad i Spaniens nordvästra hörn, måste vara den regnigaste platsen i södra Europa, under vintern. Vattnet sprutar upp från Atlantens stormtunga sjö, eller driver in i regnskurar från alla håll. Staden har fastnat på en klippig udde som sticker ut i havet. Härifrån utgick den Oöverbinnerliga Spanska Armadan för att bli besegrad av engelsmännen 1588, och Herkules Torn är inte bara hundra meter högt, fyren räknas också som den äldsta i världen.

Landskapet heter Galicien. En resa dit är värd besväret.

Några mil söderut mot den portugisiska gränsen ligger en nyanlagd golfbana, Meis de Golf, där man klokt nog planerat banan i tre 6-hålsslingor runt klubbhuset. Det är föredömligt. Man kan spela golf i en, två eller tre timmar.

I Shiskane på den berömda Arran i västra Skottland är rundan slut efter tolv hål, och så har det varit sedan banan byggdes 1896. Där har de förstått. Det sägs också att det finns en 12-hålsbana i spanska Pyrenéerna. Åk dit och leta – om du har tid.

Falsterbo har också en fin lösning, med sjunde greenen placerad invid terrassen. Man spelar sju hål, äter frukost och spelar vidare. Är det fullt på banan börjar man från början igen och går inte det åker man hem och läser Håkan Nessers senaste bok om uppväxttiden i Kumla. Det handlar alltså i första hand om var klubbhuset ligger, inte om hur banan ser ut.

Varför spelar vi så långsamt i Sverige? Svenska spelare jämförs i dag med ame-

rikaner och japaner. Det är pinsamt. Annars har vi namn om oss att vara spänstiga. Vi åker Vasalopp, springer maraton, åker långfärdsskridskor och simmar från och till Vansbro över Västerdalälven.

Vi kan knappast vara sämre att spela än amerikaner och japaner. Vi har absolut inte svåra spelförhållanden eller banor att skylla på. Att leta bollar tar lika lång tid överallt. Fem minuter är fem minuter. Fråga klockan. Kanske är vi dåliga på att räkna eller spelar vi för mycket poängbogeys och vill varje dag ändra i vårt handicapkort?

Kanske är det så enkelt att det inte är vi som är långsamma utan de som spelar i bollen framför?

När jag förordar 12 hål menar jag egentligen en bana som tar högst två timmar att gå runt. Jag ser framför mig en lagom stor klubb, med femhundra medlemmar och ett litet klubbhus. Målet är att det ska vara småskaligt, så att medlemmarna hinner träffa varandra. Det är strängt taget spelets bärande idé att fungera som en naturlig bro mellan människor.

Runt klubbhuset ligger två slingor med sex hål vardera. Klubbmästerskapen avgörs efter 36 hål och klubbmästaren får under ett år bära ett bälte med infattningar i silver, precis som Willy Park Sr fick 1860. Segraren i damklassen erhåller en brosch, också den i silver, att visa upp när klubben har den årliga middagen efter årsmötet.

Under årsmötet belönas den spelare som gjort minst väsen och som alltid släppt igenom, eller spelat undan.

Det har kanske inte så mycket med 12 hål att göra, för visst kan någon släppa igenom på en 18-hålsban också. Det är bara det att 12 hål är lagom. Jag vill gärna jämföra med en god måltid. Den bästa är den som lämnar dig berikad men fortfarande något sugen. Fin-smakaren är sällan storätaren.

Tolv hål är perfekt. Lita på mig.

Göran Zachrisson.

PS: Det har framförts synpunkter på att vi måste spela 18 hål för att få handicap. För att få handicap bör vi spela bra, det är hela saken. Sedan bättre och efter ett tag – bäst. Under alla förhållanden skall vi ha trevligt, hålla undan och gå så många hål vi hinner, eller trivs med.

Julklappsböcker

Annikas hemligheter

Ben Hogan har gjort det. Tiger Woods har gjort det. Nu har också Annika Sörenstam gjort det.

Boken *Golf på Annikas sätt* är en instruktionsbiografi, om nu den

beteckningen finns. Vi får följa Annika från juniortiden i Sverige, då hon avsiktligt missade puttarna för att slippa hålla segertal, till hennes rekordsättande karriär på LPGA-touren. Hon berättar om sina major segrar och hur det egentligen var, när hon tävlade mot männen på PGA-touren på Colonial. Genom hela boken visar Annika sina "hemligheter" i tydliga och lättbegripliga instruktioner. Här finns också avsnitt som handlar om golfens mentala del, spelstrategi och inte minst visar hon hur hon tränar sin fysik. Och allt uppblandat med personliga reflektioner och underhållande anekdoter. Jag läste boken med glädje.

PG Lundberg

Petters läckerheter

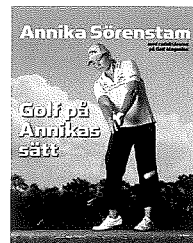
Är du trött på varm korv, kexchoklad och kanelbullar efter nio hål?

Det blev Petter Stahre också och gjorde boken *Mat för golfare*.

Bokens undertitel är *Sunda mellanmål att ta med i bagen - och mat för att fira vinsterna*. Och här finns de, de mellanmål som aldrig finns vid kioskerna, vattenhålen eller i restaurangerna efter nio hål. Författaren, som är både kock, fotograf, formgivare och entusiastisk golfare, har samlat recept på gott, sunt och lättlagat.

Vad sägs om wokad birdie?

PG Lundberg

"SCOTTLAND FOR

Har du spelat golf i grisgrödeväder?

Om du har den upplevelsen kvar kan du chansa på Skottland och en linksbana, där Atlanten kan vräka på med flera hundra kilometers kraft i vind och regn.

Vi var några hängivna Wäsbygolfare som åkte till Skottland för att få spela golf, där det började och för att som någon försiktigt önskade, "få spela i riktig vind".

Första dagen spelade vi en uppmjukningsbana vid Brunston Castle, ett par mil nordväst om Prestwick, som är vårt basläger. Sol, hyggligt väder, en vacker natur och en bana som verkligen är utlagd efter naturen, det som ska vara skotska banors kännetecken.

Startern är en rutinerad herre, med regnbyxorna uppdragna till armhålorna och 15 års erfarenhet från Royal Troon. Han berättar om första hålets svårigheter och uppmanar oss att spela så snabbt vi kan:

You know, it's better to be immediately behind the ball in front of you, than to be immediately in front of the ball behind you. Och det är klart, i Skottland betraktas det som ett problem, när rondtiderna drar iväg upp mot fyra timmar. Så vi lovar att spela så snabbt vi kan.

Blåst och småspik

Banan i sig är inga märkvärdigheter, förrän det börjar blåsa och dugga småspik. Då uppträder bollen inte alltid som vi vill. Banan är hyfsat lång, 6 662 yards, par 72, och i motvinden blir de långa par-fyrorna mera bogeyhål än par. Efter 27 hål kändes det rätt att avbryta och söka värme och mat i klubbhuset. Där möter vi en annan skotsk specialitet: kycklingsalladen är full med pommes frites! Och det känns följdriktigt efter en frukost på fet bacon, skinka, äggröra och vita bönor. Inte ett fullkornsbröd så långt ögat när. Och 27 hål känns som ett dagligt minimum för att hålla midjemättet i sådan form att det går att klämma ner sig i Ryan Airs fåtöljer vid hemresan.

Nästa dag blir det lite mer pilgrims-känsla över oss. Lunch på Prestwick St Nicholas Golf Club och nu anar vi Henriens vingslag. Även om det inte var just på denna bana som den ser ut i dag, så var det här i krokarna som British Open föddes.

Rickard Hallestig laddar för en drive i den tuffa skotska vinden.

Den brittiska golfen hade dominerats av skotten Allan Robertson, han var också den första att gå under 80 slag på St Andrews. När han dog 1859 fanns ingen naturlig efterträdare. En sen kväll på puben The Red Lion bestämde sig några gentlemän, under befäl av Major JO. Fairlie och medlemmar i Prestwick, att det skulle hållas en turnering för att se vem som skulle axla Robertsons fallna mantel. 1860 hölls den första British Open, eller The Open som man säger i Skottland, och Willie Park Sr vann, före Tom Morris. Dessa gentlemän vann The Open fyra gånger var och Tom Morris är fortfarande den äldste segraren. På den här tiden fanns inga prispengar (infördes 1863; 8 pund!) utan man vann ett mästarbälte, som stod på spel igen nästa år. När Tom Morris vann sin sista

seger fick han året efter ge bältet till sin son, Young Tom Morris, som än i dag är turneringens yngste segrare med sina dryga 17 år. Han blev också den förste att erövra mästarbältet, efter tre raka segrar. Då behövdes ett nytt pris och man köpte en segerpokal för 30 pund. Det är den pokalen, the Claret Jug, som alltså delas ut till vinnaren av denna prestigefyllda tävling.

Historisk mark

Så det är historisk mark vi beträder och första tee ligger bara 15 steg från klubbhuset, alldeles bredvid artonde green, så lite trångt är det. St Nicholas har par 69 och är 5 942 yards och märkligt nog är damernas par 72.

Det här är en "riktig" skotsk bana, som man föreställer sig en sådan.

THE BRAVE!"

Vinden kommer in från havet och links får en reell innebörd. Här är det inte bara att hiva ut bollen, nej, varje slag ska kämpa med elementen och eftersom en del av hålen är blinda så blir det spännande. Ett utslag där rekommendationen är att "sikta över vänstra stenen" visar sig vara betydligt knepigare än vad scorekortet antydde. Men med glatt humör lär vi oss att slå punchade slag som aldrig vill sluta rulla, vare sig det är medvind eller motvind. Men en vanlig wedge i medvinden går inte att slå, normalslaget flyger 20–30 meter över green och hur kul är det att chippa från ljung? Några av oss får också pröva på bunkrarna och det är Bunkrar. Det handlar mer om att komma ur bunkern än att ta järnfemman och gå för green. Men golfkunnandet vidgas och vi är alla

förtjusta över de lärospån vi gör, även om det förekommer en och annan huvudskakning, och ett och annat besviket grymtande.

Vall via klubbhusets tak

Artonde hålet, Home, är en par trea på 203 yards och som så ofta den här dagen är det motvind. Ett par kamrater lyckas valla sig in mot green via klubbhusets tak, någons boll försvinner i riktning mot New Foundland och de smarta slår låga rullslag, landar kort om green, rullchippar och gör par. Någon treputtade och därmed går dagens bet till det andra laget, de som punchade sig fram.

Det har småstänkt på de sista hålen eller om det bara var flygande havsvatten. I vilket fall, klubbhuset nästa

och eftersom vi ska hålla oss i de mindre fina salongerna, får slips och kavaj ligga kvar i väskan. Annars är det dresskoden här, slips och kavaj i fina middagssalen och sällskapsrummet.

Där inne väntar en glad överraskning. Vi har inte mer än hunnit skaka regnet från håret och sätta oss ner, förrän vi erbjuds en bricka full med whiskyglas och förklaringen: det är en herre här som gjort hole-in-one, så han vill bjuda på whisky. Förvånade säger vi: "Whisky? Ska det inte vara Champagne?"

"We're in Scotland, Sir. We don't touch that french stuff, this is the real thing."

Och det är klart, varför skulle skottar dricka champagne? Och som någon sagt "In this land, golf is not simply a game; it's a way of life".

Under tre timmar!

Nästa dag går reveljen verkligen i ottan. Vi ska spela Prestwick St Cuthberts, en inlandsbana, par 71. Även i inlandet blåser det och banan ger oss utmaningar. Det mest remarkabla denna runda var nog ändå speltiden: vi, två fyrbollar, gick runt på under tre timmar på en okänd bana och blev till och med genomsläppta av "långsamma" skottar. Hyfsade scorerer, utan stress, trots, eller kanske tack vare, det snabba spelet.

Mer bråttom då till nästa bana: Turnberry. Klassisk Open-bana, kanske mest känd för sin fyr vid nionde hålet och "Duellen i solen", mellan Jack Nicklaus och Tom Watson 1977. Det är enligt många mening den bästa Open som spelats, en duell, man mot man, i 36 hål där Watson segrade. Och det var här Jesper Parnevik missade chansen, när Nick Price spurtade förbi på de tre sista hålen.

Att Skottland verkligen är ett golfland kanske också bevisas av att när vi åker förbi en stor idrottsanläggning, med stora gröna ytor, så står där en avskräckande skylt: No Golf! Det påminner också om den tid när skotska kungahuset förbjöd golf, för att det tog tid från bågskytte och andra krigarkonster. Men till sist kunde inte ens kungen hålla sig, så golf blev en godkänd aktivitet igen.

Andäktigt äntrar vi det relativt nybyggda klubbhuset och möts av en utställning av pokaler, gamla klubbor och porträtt av leende British Open-vinnare. Andäktigt var ordet.

Och nu kommer det: Vädret. Vi som

önskade väder och vind får vår önskan uppfyllt med råge och de som förut viskat "Passa dig för vad du önskar, du kan få det" ler.

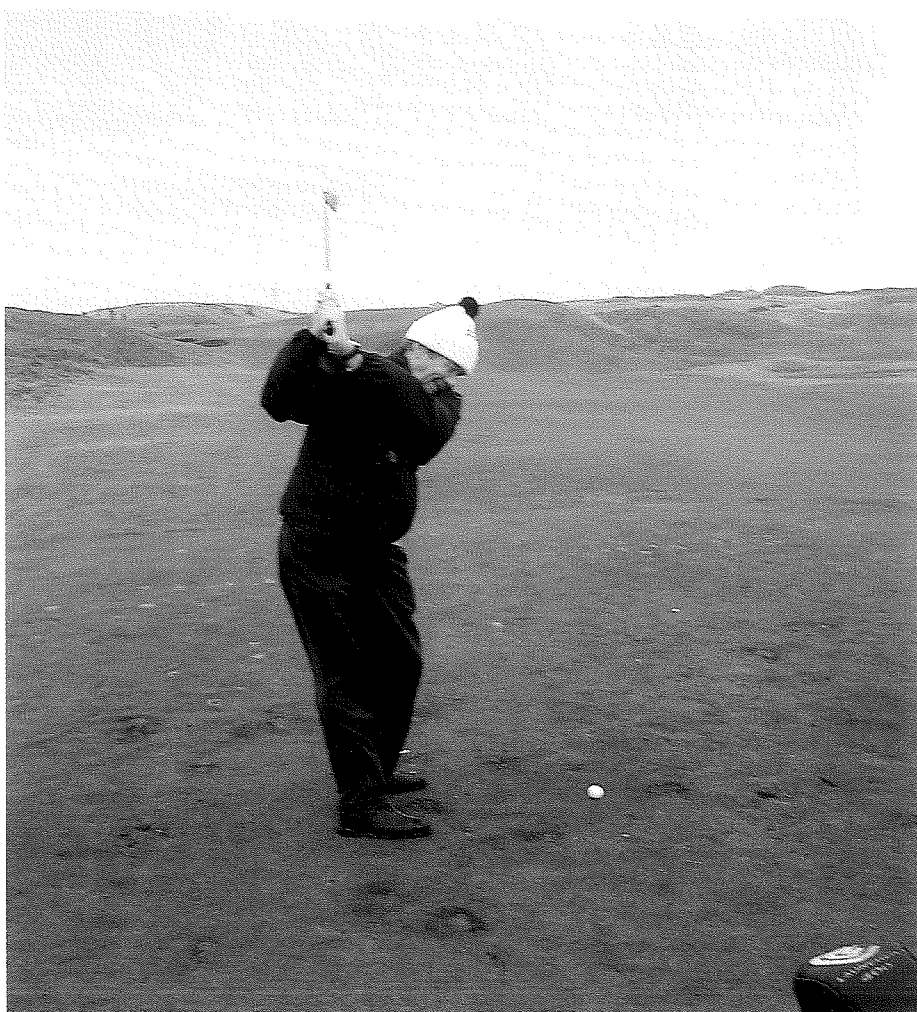
Det blåser och så småningom kommer regnet in, inte vertikalt utan horisontellt. Glasögonen får åka ner i bagen och så är det bara att köra. Att jag sedan, glasögonlös, tar fel vagn eller försöker flytta ett betongfundament, där vagnen hittat vindskydd, är acceptabla konsekvenser. Några av oss hyr caddies, några förlitar sig till banguiden och någon lutar sig mot skicklighet och tur. Redan andra hålet, Mak Siccar, eller på engelska, Make Sure, visar att detta är en svår bana och caddie visar sig vara en bra investering. Klubbvalen blir olika och de caddieförsedda klara sig undan bunkrar och andra "oväntade" hinder. På vissa hål kan man ju försöka tjuvlyssna till råden men jag vågar inte fråga själv. Det kan gå för mig som för den genleman, vars partner hade caddie och han själv ingen. På ett hål, efter dåligt spel, frågar han ändå sin kompis caddie. "Vilken klubba ska jag ta här?" Och caddien svarar: "Fråga er vagn, herrn."

Femman alternativ till drivern

Men vi har redan skaffat oss viss vindrutin och trots vindstyrkor på upp mot 20 meter i sekunden kan vi hålla bollen i spel. Järnfemma, lågt slagen, är ett hyggligt alternativ till drivern på vissa utslag. När vi vänder borta vid Turnberry lighthouse tilltar vinden och det blir svårt att stå upprätt i stansen. Förvånande nog ligger bollen kvar på peggen, men det gäller att slå snabbt. Och lågt. Det känns lite som en paradox att i den hårda motvinden slå i ett lugnare tempo men det fungerar. Att slå upp bollen mot himlen är rena Bingo-lotto, vinden attackerar våldsamt och kastar sig lystet över bollens ynka, försvarslösa fyrtifem gram, njutningsfyllt och lite småjäkligt för den bollen över fairways och över ljung, innan den ironiskt leende släpper den i ett björnbärssnår. Men det är en upplevelse, det är golf och det är Skottland.

Banan är minnesvärd, den är utlagd i naturen på ett fenomenalt sätt och det är lätt att bli förtjust i den. Att den dessutom har en historia som flygfält under både första och andra världskriget gör den bara intressantare. Den visar också på skottarnas beslutsamhet när det gäller golf. Efter varje krig har banan återupprättats och förbättrats.

Det är under de sista hålen som grisgrodevädet uppfinnis och uttrycket myntas. Det är alltså ett obeskrivligt väder, med horisontellt regn och vind

Artikelförfattaren på fel sida kameran men på rätt sida av fairway.

som vill förgöra dig och alla dina golfslag. Vi fullföljer, de låga slagen med mycket rull och kanske inte så mycket kontroll, tar oss in mot artonde hålet och vi är alla en unik golfupplevelse rikare. Och gemensamt bestämmer vi oss för att aldrig mer klaga på Wäsbyvind eller Wäsbyregn.

Blöta men belättna

Trötta, vindpinade, något blöta men belättna bänkar vi oss för en delikat middag, utan pommes frites. Vissa värmer magen med det som blivit resans favvordrink, Baileys.

Efter en rofylld natt och med bara lite värkande, väderbitna muskler möter vi nästa dag, då en kvalbana till The Open står på tur. Det är Kilmarnock Barassie Golf Club, en kombinerad park- och linksbana, och vars historia än en gång visar på beslutsamhet i golffrågor.

Den 25 november 1887 bestämmer sig fjorton gentleman enhälligt för att bilda en golfklubb, den tolfte januari 1888 formaras klubben och den 10 mars samma år öppnas en bana för spel.

Mindre än fem månader från tanke till spelbar bana. Imponerande! Sex år senare flyttar man till nuvarande läge.

Här blåser det mindre och det känns skönt. Banan innehåller en del utmanande hål, framför allt i linksdelen, det är lite Barsebäck över Barassie. Även här är det ett annat par för damer, som får 75 slag på sig. Men vi har inte sett många kvinnor ute på de banor vi spelat.

Dresskoden på Barassie är noggrann, här uppmanas besökaren att ha tröjan/skjortan instoppad i byxorna och jeans är ju inte att tänka på. Mobiltelefoner är tillåtna i omklädningsrummet och bara där. Keps av, så fort du vistas inomhus, i klubbens lokaler. Och ändå har klubben, som de själva skriver i sitt välkomstkort, släppt på en del regler...

Det är ett trött men nöjt gäng som ännu flygplanet hem mot Skavsta och Stockholm. Scotland for the brave, javisst och grisgrodeväder, ändå, men upplevelsen. Upplevelsen!

Så Skottland är definitivt värt en resa.

PG Lundberg, lite förälskad

ga rum

kan hitta både rara och sällsynta blommor som gullviva respektive backsippa där, vilka trivs på öppna, torra marker.

För att just råda bot på vårt lite snäva sätt att studera vår golfbana, och för att lära oss mer om vad det är vi svär över när vi, gud förbjude, har hamnat lite vid sidan av fairway, bad vi Nadia, som studerar miljö- och hälsoskydd vid Stockholms Universitet, att göra en inventering av florán inom några valda områden på golfbanan.

Olika skötselråd

Arbetet som Nadia gjorde under maj-juni i år har hon sammanfattat som ett examensarbete, vilket även innehåller olika skötselråd för att dessa områden ska bibehålla eller få en mer varierad artrikedom, och bli bättre boplatser för djur och insekter (utan att nödvändigtvis bli besvärligare för golfaren).

Förutom backsippa och gullviva finns bland annat även teveronika, majsmörblomma, timotej, gulmåra, brudbröd, rödklöver och blodrot, vilka alla är fleråriga örter som trivs på torra gräs- eller ängsmarker. För att gynna dessa växter bör man röja området så att det hålls öppet, och gärna slå det någon gång per år. Om man dessutom låter gräset ligga kvar gynnas fröspridning och området blir ännu mera artrikt.

Så nästa gång när ni går ut på golfbanan, lyft blicken ifrån bollen på fairway en stund, och beskåda det mycket

Wäsby Golfklubbs samarbetspartners säsongen 2005

Kraft Foods Sverige AB
Johnson & Johnson AB
Ericsson AB, Kista
Acta Kapitalförvaltning
Westman & Co AB
FöreningsSparbanken AB
Teleca System Design AB
Mcom Sverige AB
Ernst & Young AB
Hewlett Packard Sverige AB
Carnegie AB
Santech Micro Group Sweden AB
ExiCom AB
ITT Flygt AB
TietoEnator R&D Services AB
Svensk Pantbelåning AB
Lundqvist Maskin & Verktyg AB
Tryckerihuset AB
Boxon Pak AB / Tre Well Emballage AB
e² Träning Rehab
Treotham AB
Norden Invest Ltd
Acte AB
Cederroth International AB
Luftkompaniet AB
Rosin AB
Xerox Sverige AB
Idrén Datakonsult AB
Stockholms Specialistvård AB
AB Väsbyhem
Solna Pressgjuteri AB
Tamah Datatillbehör AB

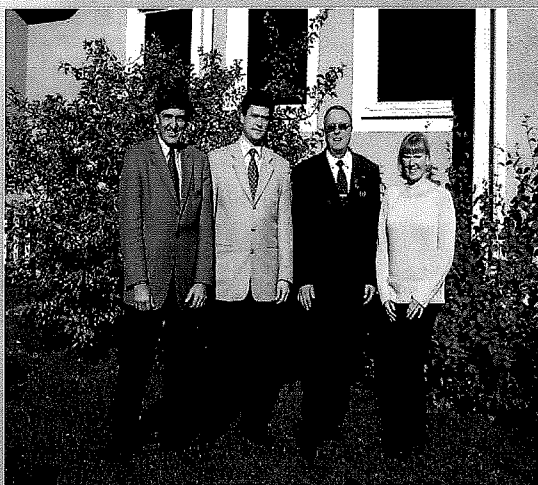
BSVERIGE
PORTO BETALT
PORT PAYÉ

Wäsby Golf, Box 2017, 194 02 Upplands Väsby

Medlemskapet som har det lilla extra!

Som medlem i Wäsby Golf är man också VIP-kund hos ERA MäklarLänken.

MäklarLänken är ansluten till ERA®, en av världens största och mest välorganiserade mäklarkedjor.

Som VIP-kund får Du extra förmåner:

- ERA-försäkring mot dolda fel i 10 år ingår utan extra kostnad Värde:9800:-.
- Gratis värdering.
- Kvalificerad rådgivning o reavinsterberäkningar m.m.
- Dessutom ingår 18 månaders funktionsgaranti på all maskinell utrustning.
- På Internet finns vi på www.erasweden.com,
www.hemnet.se.

ERA är en världsomspännande fastighetsmäklarkedja med ca 4000 kontor varav ca 1000 kontor i Europa. Vi är den snabbast växande kedjan i Sverige och har ca 75 kontor.

Vårt arbetssätt ger resultat. Allt fler väljer oss tack vare att vi är både kund och resultatorienterade, i alla delar professionella med hög etik och moral.

Kontakta oss om du ska sälja villa, radhus, bostadsrätt, lokal eller rörelse.

Vi hjälper också till med en kostnadsfri värdering!

Mäklare:

Jan Korpe 070-749 17 69 (Medlemnr 374 i Wäsby Golf)

Johan Lundin 070-749 69 79

Ulf Garding 070-326 54 75

Mäklarassistent:

Boel Pettersson

08-590 880 10

